

se polovica vode primeša, ali pa tudi z solno kislino, ktere se 2 lota v bokalu vode stanjša. Tudi spiranje z mrzlo vodo nekteri priporočajo, vendar se pa živinče ne sme prehladiti. Tudi teloh v ušesa ali prsi zavleči, nekteri svetujejo. Da se mora sobna živina od zdrave preč zapreti, je samo po sebi umevno. Tako piše Dr. Bleiweis v „Nauku o reji domače živine“.

M.

Hmeljski sejmovi v Žavci.

Vsem hmeljarjem se naznani, da bode letos prvi hmeljski sejm v Žavci dne 6. sept. Hmeljski sejmovi so potem v mesecih septembra in oktobra vsako sredo in soboto.

P. n. hmeljarji se prosijo, da prinesó na sejm kolikor mogoče, lepo blago, da se dobro ime, kojega južnoštirski hmelj uže povsod ima, ohrani. Ob enem se p. n. hmeljarji v novič opozorijo na stalno razstavo hmeljskih izgledov (muštrov) v Žavci.

Dopisi.

Iz Ptujja. (Na den volitve) so mestni nemčurji na „Bregu“ pa unkraj Muršeca kmete lovili pa nobenega vjeli. Ogromna večina je tako narodna, da je vse napenjanje nemškutarjev zastonj. Držali so se tako izvrstnega reda, obnašali tako izgledno, da zaslužijo javno pohvalo. Čuda velika, da je posilitajčar v št. Vidu, „gosposki kmet“ Schoschteritsch se upal kot kandidat proti Raiču na pete postaviti! V gostilno „zum Lamm“ sklical je volilni shod pa tega ni bilo, ker ni prišlo nič volilcev. Na den volitve je grozno grdo propal. Od 161 glasov dobil je samo 26. Imena mož, ki so se torej v Ptujji sramovali svoje slovenske matere in volili po volji tujcev pa nemčurjev objavimo. Naj si jih zapomni ves okraj: 1) Lešnik, 2) Sel, oba od sv. Janža; 3) Mlakar, 4) Habjanič, oba iz Leskovca v Haložah; 5) Petrovič iz Gerlinec; 6) Feguš; 7) Habjanič, oba iz Gruškovja; 8) Fras; 9) Mendaš; 10) Šošterič; 11) Erlač; 12) Merkuš Matjaš, vsi iz št. Vidske župnije. (Tota župnija je najslabša celega našega okraja.) 13) Stanič, 14) Leskošek, oba na Bregu; 15) Janez Marinič od sv. Vrbanja. Ti vsi so iz ptujškega okraja. Dalje naslednji so iz rogačkega okraja: 16) Horvat; 17) Krivec; 18) Drofenik (ne učitelj, ampak kmet); 19) Erjavec; 20) Žerak; 21) Lindič; 22) Ozvatič in 23) učitelj Vindiš, kateri je potem v Ptujji po krémah tolažbe iskal, da je tajčarstvo propalo, O rogačkih „Šošteričih“ le omenim, da so večinoma iz Kostrivnice in Žetal doma. Da bi vendar te ljudi že jednokrat pamet srečala ter se tako vrlo obnašali, kakor njihovi sosedje Slatinčani. Upajmo, da se spametujejo, vsaj znamo, da so le zapeljani

in da ravnajo brez male izjeme vsi proti svojemu prepričanju, če ga sploh kaj imajo Slava in čast pa našim slovenskim volilcem, rešili ste sedaj, kakor vselej čast ptujskemu in rogačkemu okraju. Živeli!

Iz Globokega. (Narodno veselje.) Ljubi Slov. Gospodar! danes moram poročati neizrekljivo veselje, ktereга Slovenci brežiškega okraja, zlasti pisatelj teh vrstic, poprej nikoli živili nismo. Tajčliberalni kandidat Žnideržič dobil je 22 glasov, naš slovenski kandidat g. Jerman pa 93 glasov, 3 Jermanovi volilci so izostali. Narodno volili so marsikteri volilci, na ktere se niti zanašali nismo, kakor g. Zorčič iz Bojsna in več drugih. Ker smo g. Zorčiča, volilca iz Bojsna v zadnjem Slov. Gospodarji za omahljivega imenovali, ga moramo sedaj tukaj javno kot značajnega volilca pohvaliti. Slava mu. Hvala in slava vsem drugim pridnim volilcem. Pred vsem pa gre čast in hvala g. Lenčeku in g. Fr. Veršecu, c. kr. notarju v Sevnici, kateri so bili v volilnem komisijonu in so volilce slovenske že prej v najlepši red spravili in k tej tako častni zmagi največ pripomogli. Čast in slava vsem drugim poštenim buditeljem, narodnim voditeljem, kateri so narod slovenski pošteno podučevali in laži nemškutarjev odbijali. Čast in slava slednjič političnemu Slovenskemu društvu, ktero je tako slavne zmage povsod pri Slovencih tako rekoč ustvarilo. Naprej zastava Slave! Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke, črna zemlja naj pogrezne, tega kdor odpadne!! — Naznaniti pa moram, da je nemškoliberalna gospoda iz Brežic, med njimi tudi Žnideržič, svoje nemško omiko s tem pokazala, da je slovenske volilce prav pobalinsko napadala, zlasti potem ko so ti odhajali na svoj dom. Nikoli še nismo imeli prilike, izobraženost, ali prav za prav surovost brežke gospode tako opazovati, kakor tokrat. In ti hočejo nas kmete učiti! Rodoljub in kmet slovenski.

Iz Sevnice. (Dijaška veselica), ktere so se vdeleževali dijaki iz vseh slovenskih srednjih šol, vršila se je dne 15. avgusta tako lepo, da so lahko na njo ponosni ne samo vsi dijaki temuč ves slovenski narod. Nekoliko dijakov prišlo je v gostoljubno Sevnico uže v četrtek, največ pa v petek popoldne ob dveh. Dasi je močno deževalo, bil je vhod od slavoloka počenshi jako slovesen. Iz mladih navdušenih grl glasila se je koračnica „V boj!“; na mlade korenjake pa so ljubeznjive Sevniske gospodične metale šopke. Dijaki, bilo jih je okoli 100, so se čutili takoj domače, kakor jim je tudi pri sprejemu na kolodvoru velezaslužni g. župan Veršec rekel, da v Sevnici niso prišli med tujce temuč med svoje. Beseda se je v okusno okinčani dvorani g. Ibelja pričela ob 8. uri zvečer. Prišle so vse narodne družine in mnogo gostov, med kterimi smo opazili dr-

žavnega poslanca g. Nabergoja in profesorja Bezenška iz Sofije. Po navdušenem pozdravu g. župana in po pesni „Dijaška“ nastopi mlad govornik, ki je v kratkih a jedrnatih besedah svoje tovariše navduševal, naj vedno vzajemno delujejo v blagor slovenskega naroda in Avstrije! Potem smo občudovali jarne glasove vrlih pevcev, med katerimi se nam je najbolj dopadel g. P. s svojim samospevom za tenor „Otok“. Namesto pesni „Petelinčkova ženitev“ deklamoval je abiturijent g. H. Gregorčičevo pesen „V pepelnični noči“. Po besedah: Le vstani vborni narod moj, — Do danes v prah teptan . . . smo s ploskanjem in živio-klici čestitali izvrstnemu deklamatorju. Po petji še je govoril g. Fen, predsednik „Triglava“ in prebralo se je 30 telegrafskih pozdravov. Po dokončani besedi, pri kateri so sodelovali izurjeni godci Zagrebških ognjegasilcev, pričel se ples, ki je trajal do ranega jutra. Ta dijaška veselica, pri kateri so se dijaki izvanredno lepo obnašali, ostala bo gotovo vsem v lepem spominu. Stari, izkušeni narodnjaki bodo se radi spominjali na njo s sladko nadejo, kajti dokler bo naš narod imel tako navdušeno mladino, zagotovljena mu je bodočnost. Dijakom pa bode lepi vseh te veselice, pri kateri so za „Mir“ in „Narodni dom“ imeli dobička 45 fl., gotovo v spodbudo, da bodo vsako leto napravili vsi skupaj enako veselico!

Od Save. (Toča). V bridkem spominu ostane letošnji prvi avgust mnogim posestnikom v Koprivniški, rajhenburški in Videmski fari — nadalje pa tudi obilnim poljedelcem na sosednem Kranjskem. Vsula se je okoli 2 ure popoldne, toča pri sv. Jožu v Koprivniški fari; živj vinar njo je gnal preko Rasteza in Ponikve, mimo Gorice, skozi Anže v krásne Sremiške gorice, od tod pa v Videm in v Staro vas, potem preko Save na Kranjsko. Sekala je na Štajerskem v četrt ure širokem tiru; toda njena pot je 3 ure dolga. Njena zerna, po nekod debela kot jajca, zdrobila so vse poljske pridelke; toda grozna nevihta, koja je spremljala njeno pogubonosno rožljanje, je izkoreninila in polomila mnogo močnih dreves, razkrila strehe. Zdrobljenih je brezštevilnih šip, vbitih veliko zajcev in krilatih pevcev; obrana so sadunosna drevesa; žalujoči vinogradniki po Sremiču, Kremenu in na zapadni strani Libne so obhajali ta nesrečni dan svojo letošnjo trgateg. Dragi moj! ki se voziš po železnici od Brezic proti Vidmu, ozri se na severozapadno stran! Pač tužen pogled! Namesto zelenega trsa vidiš sloveče gorice, kakor bi nje bil ogenj popalil. Vedi pa ljubi prijatelj! da mnogoteri kmetič po teh krajih živi večidel le ob vinski kaplici; z vinskim pridelkom plačuje svoje davke. Pridni posestnik, ki se trudi od zgodnje jutranje zore do poznega mraka,

ter si prideluje v potu svojega obraza svoj kruhek, se pač včasih tudi zadnje v veseli družbi pri žlahtni kaplici; privosči mu, dragi moj, to redko veselje! Toda letos pač ne boš slišal v teh goricah veselega ukanja. Klavern in otožen išče in šteje vinogradnik redke jagode po zgorelih grozdcih, ki so še obviseli na trti, dokler tudi oni ne odpadejo. Žalosten je pogled iz Sremiča v Staro vas. Po vsej vasi je nasajenih brezštevilnih sadunosnih dreves, koja v svojem zelenju vse hiše tako zakrivajo, da izmed njih skoraj poslopja videti ni. Kakšna sprememba pa zdaj! Kakor ob zimskem času, štrlijo na kvišku gola drevesa med hišami; kajti grozoviti ledeni kamenčki so na njih razsekali peresca in sad. V resnici omilovanja, pa tudi zdatne podpore vredni so posestniki, zadeti po tako silni nesreči!

Od Savinje. Predpretečeni četrtek pokopali smo v Doliči blago sopogo, ranjcega nadučitelja Petra Musija, ki je slovel s svojo pridnostjo po vsej dolini in katerega je presvitli cesar odlikoval z zlatim križcem za zasluge. Blaga mamica bila je svojim otrokom izgled prave materinske ljubezni, pobožnosti in skrbljivega delovanja. Pogreb bil je časten, za katerega se žalujoča družbina č. č. g. duhovnom iz obližnja in č. g. župniku pri sv. Florijanu v Doliči preponižno zahvaljuje. Bodi blagej slovenskej materi zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so Linceškega škofa Rudigiera v Steyeru sprejeli in rekli: „čestitam Vam zaradi Vaše duhovščine, koja se odlikuje po dobri disciplini (uredjenosti) kakor tudi po svojem političnem domoljubnem vedenju.“ Cesar sam toraj odobruje politično delovanje duhovščine v konservativnem, domoljubnem smislu. To je liberalne kričače silno potrlo. Linceške škofije duhovniki so pa res vrli domoljubi. Pod njihovim vodstvom so gornje-avstrijski kmetje povsod zmagali s konservativnimi kandidati, liberalni bauernvereinarji so popolnoma propali. Ker dobijo konservativci še nekaj poslancev v mestih in vse v velikem posestvu, je liberalizmu tam konec storjen v deželnem zboru. — Menje srečni so bili štajerski nemški kmetje, ti so propali v Irdningu in Lieznu, Bruka in Leobna pa niso mogli pridobiti. Naposled je 26. t. m. veliko posestvo volilo liberalno, osrednja stranka je potegnila s 26 glasi na liberalno stran tudi Dornavski Pongrac je stopil s 6 pooblastili tje in tako so liberalci izvolili 12 svojih, med temi je spodnještajerski Pauer, Gund. Wurmbrand, Hakelberg in Moškon, s 107 glasi, proti 58, kateri so konservativnim kandidatom došli, med njimi je bil tudi: župnik Hrzič, grof Jul.